

Your sons and your daughters, beyond your command

“Je hebt geen focus”, zegt hij. “Het leven is een lange treinrit. Als je jong bent, komen er voortdurend mooie stationnetjes voorbij. Naarmate je ouder wordt, worden dat er steeds minder. Op een gegeven moment moet je uitstappen.”

“Ik snap het niet”, zeg ik.

“Jij kunt de wetenschap in, het bedrijfsleven in, of nog schrijver worden. Voor mij is dat een stuk moeilijker.”

“Jij schrijft toch boeken?”

“Ja. Maar jij hebt teveel interesses. Je moet jezelf afvragen wat je wilt in het leven, en daarop focussen. Je brief kwam heel lakoniek over. ‘Dat is weer zo’n jongen die denkt dat hij alles kan’, zeiden ze.”

“Was de brief te kort?”

“Ja.”

“Ik wil die studie doen omdat de vakken me leuk lijken.”

“Maar dat zet je niet in een brief”, zegt hij. “Toen je zei dat je wilde doorstuderen om in je studentenkamer te kunnen blijven wonen, dacht ik ‘wat beweegt die jongen eigenlijk?’ ”